

Ján Adamus

Kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky – Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás. Nenechám vás ako siroty, prídem k vám. Ešte chvíľku a svet ma už neuvidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem a aj vy budete žiť. V ten deň spoznáte, že ja som v svojom Otcovi, vy vo mne a ja vo vás. Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.“ (Jn 14, 15-21)

To, o čom dnes Ježiš hovorí, je určené dôverným priateľom. Ak aj nás dnes pozýva do večeradla medzi svojich najbližších, je to veľké vyznamenanie. Nechápme to ako niečo samozrejmé. Pripravme sa na toto stretnutie najlepšie, ako vieme.

Až doteraz sme mohli prebývať v Ježišovej blízkosti, počúvať jeho slová, byť svedkami jeho obdivuhodných skutkov lásky. Ale dnes nadišla chvíľa, kedy nás pozýva k sebe domov, do súkromia svojho vnútorného života. Dôverne nás uvádza do svojho najintímnejšieho tajomstva a zveruje sa nám so svojim vnútorným bytím, pretože ho chce s nami zdieľať. Snažme sa so všetkých síl, aby sme mu porozumeli: Ja nie som sám. Môj život je tajomným spoločenstvom s Otcom a Duchom. Zostúpil som k tebe preto, aby som ťa pozval k nám: do nášho vnútorného spoločenstva, do samého stredu nášho života. Náš život to je tá najdokonalejšia blaženosť. Chceš vstúpiť so mnou k nám?

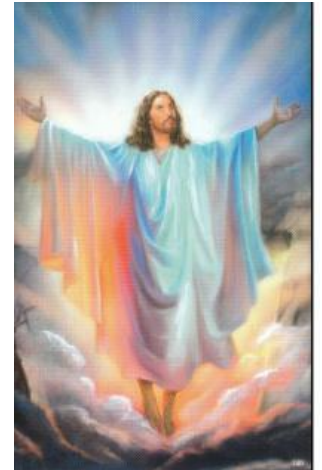
Nemusíš sa báť. Môj Otec ti dal zákon. Ja som ho naplnil. Prijmi ho. Je to tvoja cesta lásky, po ktorej pôjdeš ku mne a po ktorej nepôjdeš sám. Ak ma budeš naozaj milovať tak, že budeš zachovávať moje prikázania, môj Otec, ktorý ma miluje a miluje tých, ktorí mňa milujú, dá ti Ducha pravdy. V jeho svetle spoznáš, aké krásne je to, čo od teba žiadam. Žiadam to len preto, aby si mohol byť tam, kde som ja. Môj Duch je svetlo, v ktorom ja poznávam Otca a Otec poznáva mňa. Môj Duch je láska, ktorou ja milujem

Otca a Otec miluje mňa. S naším Duchom zostáva v tebe naše svetlo a naša láska. Naše svetlo a naša láska, to je celý náš život. Dal som ti prikázania, pretože môj Otec i ja ťa chceme milovať a chceme ti poslať nášho Ducha, aby sme my mohli žiť v tebe a ty v nás. Kde je láska, tam je i svetlo. Keď sa budeme naozaj milovať, dám ti poznať seba a naše tajomstvá.

Doprajme si chvíľu ticha, aby sme mohli domyslieť a prežiť toto neuveriteľné a šokujúce Ježišovo pozvanie, ktoré je zároveň vyznaním lásky. Ak sa nám zdá, že to presahuje naše myslenie, či predstavivosť, požiadajme Pána, aby nám svoje pozvanie znovu zopakoval.

Porovnajme tento jeho projekt božskej veľkodušnosti s tak rozšírenou predstavou o Bohu ako o zachmúrenom starcovi, ktorý svojimi príkazmi chce človeku prekaziť každé „potešenie“. To je pohľad zrodený v myšliach tých, ktorí nie sú schopní prijať Ducha, ktorí ho nevidia ani nepoznajú, pretože milujú len seba a predstava nekonečnej bytosti, ktorá nezištne miluje a rozdáva samu seba, je im cudzia a nepochopiteľná.

Z Ježišových slov však môžeme jasne poznať, že dôvod, pre ktorý nám Boh dáva prikázania, je iný. Je to prejav najvyššej Božej lásky. To láska ho prinútila, aby vykročil zo svojho bytia a dal priechod svojej štedrosti tým, že stvoril svet a v ňom človeka, ktorému ponúkal účasť na svojom vlastnom živote. Božia láska – to je rozdávanie seba. Ako nesmierne Bohu na tom záleží, poznávame z toho, že vo svojom Synovi sám trpel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby nás priviedol k sebe. Ježišove prikázania sú pre nás návodom, ako môžeme vo svojom živote uprostred ľudského spoločenstva nasledovať Boží spôsob správania, v rozdávaní seba samých. I v tomto „slzavom údolí“ napriek všetkým starostiam, bolestiam, môžeme zreteľne zakúšať podiel na tej radosť, ktorú Boh prežíva sám v sebe tým, že s nami zdieľa svoj život, nakoľko mi napodobňujeme jeho dobrotu, pokoru, miernosť, zhovievavosť. A Ježiš nás uisťuje, že máme pripravené miesto v Božom lone. Potom uvidíme tvárou tvár toho, ktorý nám umožnil, aby sme sa mu podobali a dôverne sa s ním stretali.

Som ako mrzký príznak pre mnohého, avšak Ty, Pane, si mi oporou. Moje ústa sú plné Tvojej chvály po celý deň a oslavujú Ťa. Nezavrhní ma v čase staroby, a keď ma sila opustí, Ty neopusti!

Hľa, chystajú sa na mňa nepriatelia, pozorujú a vospolok sa radia, hovoria si:

Už opustil ho Boh, podme za ním a chytajme ho, toho už nikto brániť nebude.

Bože môj, neodchádzaj d'aleko! Na pomoc sa mi, Pane, ponáhľaj! Nech zahabnia sa a zahynú ti hráči, čo hrajú o môj život; nech potupa a hanba zahali toho, čo hľadá moje nešťastie.

Lebo ja očakávam stále a rozmnožujem chválu na Teba. O Tvojej spravodlivosti hovoria moje ústa, o Tvojich spásnych skutkoch celý deň, nadmieru ich je a nevládzem ich spočítať. Ja pripomeniem všetkým Tvoje právo, o veľkej moci božej všetkým rozpoviem. Priúcal si ma, Bože, od mladosti mojej a dodnes ohlasujem Tvoje skutky zázračné.

Kazateľ Dwight Moody počas jedného zo svojich príhovorov postavil na stôl pohár z tenkého skla a vyzval poslucháčov, aby mu poradili, ako z pohára odstrániť vzduch. Po krátkom váhaní sa niekto prihlásil a navrhol, že by bolo možné vysať vzduch pomocou pumpy. „To je asi pravda,“ zareagoval Moody, „ale bolo by to komplikované a riskovali by sme, že pohár praskne, keď v ňom bude vzduchoprázdno.“ Poslucháči predniesli ešte dva alebo tri nápady, ani jeden z nich však nebol prakticky uskutočniteľný. Vtedy Moody podišiel k vedľajšiemu stolu, zobrať z neho krčah s vodou a naplnil pohár až po okraj. „Jasné!“ zašumelo v sále, „také jednoduché...“ Namiesto vzduchu bola v pohári voda. Každý sa čudoval, že na to sám neprišiel.

„Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania,“ hovorí Ježiš v nedeľnom evanjeliu. So zachovávaním prikázaní máme svoje skúsenosti. Už toľko ráz sme sa o to pokúšali. Snažíme sa zo svojho života odstrániť hriech, no vždy si nájde cestu späť. Nerobíme to však spôsobom vyťahovania vzduchu z pohára? „Pumpujeme“ ho preč, a o chvíľu je späť. Omnoho lepší spôsob, ako sa zbaviť hriechu, je „vytlačiť ho“ z duše živým vzťahom k Bohu. Nechať sa naplniť Kristovou láskou. Ona nás hriechu zbaví. Veď milovať Ježiša a zachovávať prikázania sú dve strany jednej mince. Jedno bez druhého nejde. Kto chce naplno žiť podľa prikázaní, najdokonalejšie to dosiahne v láske ku Kristovi. Naopak, kto si opravdivo zamiluje Krista, nemôže žiť mimo prikázaní. „Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje,“ potvrdzuje tento obraz Kristus.

Ako však tieto spojené nádoby naplniť? Pomocou Ducha Tešiteľa, o ktorom hovorí Božie slovo. Svet Ducha neprijíma, lebo ho nevidí, vraví Ježiš. Možno ho však spoznať. Keď sa v noci pozeráme na osvietenu budovu, nemusíme vidieť svetelný zdroj: neraz býva ukrytý v dlažbe, v múre, či kdesi na rímse. Vnímame len stavbu – hrad, pamätník alebo kostol. Vieme však, že bez reflektorov by všetko zostalo v tme. Podobne je to s Duchom Svätým. Osvetľuje nám Krista. Je prítomný, keď sa modlíme, keď sa učíme o Bohu, keď slávime sviatosti. Bez jeho prostredníctva nič z toho nejde. Snažme sa preto uviesť si jeho prítomnosť v našom živote a nechať sa naplniť jeho darmi. S jeho pomocou sa naučíme milovať Ježiša i zachovávať prikázania. Keď budeme najbližšie smädni a siahneme po pohári vody, zamyslime sa nad tým, čo naplnia náš život. Poprosme Ducha Svätého, aby nám osvietil zrak pre Krista, ochránil nás od hriechu a svojou prítomnosťou naplnil až po okraj.

Martin Kramara

Slávnosť prvého sv. prijímania: V nedeľu 1. júna o 10:00 hod. naše deti po prvý raz prijmu Pána Ježiša.

V sobotu 31.5. o 9:00 hod. deti prístúpia ku prvej sv. spovedi. Sv. spoveď rodičov je možná počas celého týždňa - pred sv. omšou alebo po nej.

Arcidiecézna púť do Šaštína: V sobotu 7. júna sa koná púť našej arcidiecézy do Šaštína. Srdečne pozývam.

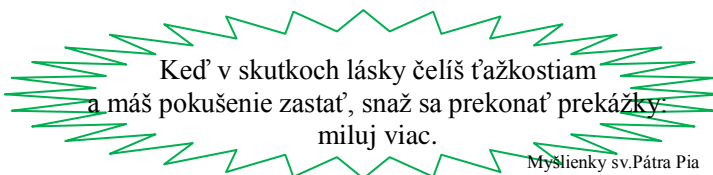
Program: 9:30 krížová cesta
11:00 sv. omša s otcami biskupmi

Prosebné dni sú v pondelok, utorok a v stredu. Závazný je jeden deň. Obsahom prosebných dní sú prosby za úrodu.

Na budúcu nedeľu 1. júna, bude 48. deň spoločenských komunikačných prostriedkov. Pri oboch sv. omšiach sa bude konať zbierka na katolícke masmédiá.

Film Brucea Rubina „Môj život“ priniesol na plátna kín príbeh úspešného mladého muža, ktorému lekári diagnostikovali ťažkú formu rakoviny a predpovedali mu len niekoľko mesiacov života. V scéne, ktorá sa odohráva v lunaparku, sa hlavný hrdina obracia na svoju manželku slovami: „Dnes je deň nula. Dnes by som mal byť mŕtvy. Oddnes je všetok čas darovaný. Každý deň, každá hodina či minúta navyše sú darom.“ Práve v takýchto kritických situáciách si človek intenzívnejšie uvedomuje, čo by mal mať neustále na pamäti: život je ten najväčší, najkrajší a najúžasnejší dar, ktorý sme dostali od Boha. Život je dar, ktorý Boh vo svojej láske dáva každému človeku. Z tejto skutočnosti pramení posvätnosť, teda nedotknuteľnosť každého ľudského života od chvíle počatia po prirodzenú smrť. Preto máme mať úctu ku každému človeku a k jeho životu. Človek nie je pánom nad životom, ani nad svojím vlastným životom a tobôž nie nad životom druhých ľudí. Nie je jeho vlastníkom, je len tým, komu bol tento vzácny dar zverený, aby sa oň staral.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Sväté omše v šiestom Veľkonočnom týždni - (A)

26.V. pondelok

18:00 Za † Annu Uhlárovú

27.V. utorok

18:00 Za † Annu Kulifajovú (1. mesiac od smrti)

28.V. streda Svätá omša z nasledujúcej Slávnosti

18:00 Za † Jozefa Radakoviča

29.V. štvrtok - Nanebovstúpenie Pána – Slávnosť-prik.sviatok

18:00 Za † Pavla Fajkusa, manželky a deti

Lektori: Macáková E., Blahová M.

30.V. piatok

18:00 Za † Annu Nitschneider

31.V. sobota

08:00 Za † Máriu, Jozefa a Pavla

Upratovanie kostola č.d. 421 - 456

1.VI. 7.Veľkonočná nedeľa

08:00 Za † Antona Bardona, syna Antona a st. rodičov

Lektori: Vráblová M., Macáková E.

10:00 za prvoprijímajúce deti a ich rodiny

Lektori: Polakovičová J., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec, Litánie,

výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

26.V. pondelok Sv. Filip Neri, kňaz

27.V. utorok Sv. Augustín z Canterbury, biskup

28.V. streda Sv. Krištof Magallanes, kňaz a spol. mučeníci

29.V. štvrtok Nanebovstúpenie Pána – Slávnosť- prik.sviatok

30.V. piatok Sv. Felix I., pápež

31.V. sobota Sv. Petronela, panna a mučenica

Slovo na dnes

so svätým Levom Veľkým

Oheň stále horí

Na prvé Turíce príchod Ducha zapálil mysle a srdcia tisícov ľudí. Teraz mohli pochopiť a hovoriť s porozumením, aby pomohli iným pochopiť. S ohňom Kristovho Ducha prenikli za závoj týchto tajomstiev. Tento oheň sa šíril od človeka k človeku, aby strávil celé rodiny a čoskoro aj celé krajiny. Duch Svätý prišiel obnoviť tvár zeme.

Každý katolík vie, milovaní, že dnešnú slávnosť by sme mali považovať za jeden z hlavných sviatkov. Nikto nespochybnuje úctu prináležiacu dňu, ktorý Duch posvätil záračným darom seba samého. Je to desiaty deň odkedy Pán vystúpil, aby sedel po pravici Boha Otca v nebi. Je to päťdesiaty deň od jeho zmŕtvychvstania.

Turíce majú samy osebe veľké tajomstvá, tajomstvá staré i nové. Vďaka nim je jasné, že starý zákon predpovedal milosť a starý zákon sa naplnil vďaka milosti. Keď sa hebrejský národ oslobodil od Egypťanov, zákon bol daný na vrchu Sinaj na päťdesiaty deň po obetovaní baránkov. Teda po Kristovom utrpení:

- pravého Božieho Baránka, ktorý bol zabitý,
- a na päťdesiaty deň po jeho zmŕtvychvstání Duch Svätý zostúpil na apoštolov a zástupy veriacich. Pravý kresťan môže ľahko pochopiť, že počiatky Starého zákona pripravovali počiatky evanjelia a že druhú zmluvu založil ten istý Duch, ktorý založil prvú.

Príbeh apoštolov svedčí: „Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi; ako im Duch dával hovoriť“ (Sk 2, 1 - 4).

Aké rýchle sú slová múdrosti! Ako rýchlo sa môžeme učiť, keď je Boh učiteľ! Žiaden výklad nie je potrebný na pochopenie, žiadna prax na používanie, žiaden čas na štúdium. Duch Pravdy veje tam, kam chce (pozri Jn 3, 8). Jazyky všetkých národov sa stávajú spoločným majetkom v ústach Cirkvi. Od toho dňa ohlasovanie evanjelia znelo ako trúбка. Od toho dňa dažď milostivých darov, rieky požehnaní zavlažili každú púšť a suchú krajinu. Aby Duch Svätý „obnovil tvárnosť zeme“ (Z 104, 30), „vznášal sa nad vodami“ (Gn 1, 2), a aby zahnal starú temnotu, zažiarilo nové svetlo. Ohnivými jazykmi Pánovo jasné slovo zapálilo reč - tento oheň vzbudil porozumenie a strávil hriech. Oheň má moc osvecovať a moc spaľovať.

Božie slovo má moc. Sú o tom tieto a nespočetné iné dôkazy. Preto všetci spoločne oslavujeme Turíce. Radujeme sa na počesť Ducha Svätého, skrze ktorého sa celá katolícka Cirkev stáva svätou a každá rozumová duša ožíva. On je podnecovateľom viery, učiteľom poznania, prameňom lásky, pečatou čistoty a zdrojom všetkej moci.

Nech sa radujú duše veriacich. Nech sa jednému Bohu - Otcovi, Synovi a Duchu Svätému - vzdáva chvála po celom svete a nech ho vyznávajú všetky jazyky. A nech ten znak jeho prítomnosti, podoba ohňa, ustavične horí v jeho diele a dare.

Duch Pravdy spôsobuje, že tento dom jeho slávy žiari jasom jeho svetla a on chce, aby nič v jeho chráme nebolo temné alebo vlažné.

Myšlienky k modlitbe

Turíce pozostávajú z veľkých tajomstiev, nových i starých. Počiatky Starého zákona pripravovali počiatky evanjelia a druhú zmluvu založil ten istý Duch, ktorý založil prvú.

Ohnivými jazykmi Pánovo jasné slovo zapálilo reč - tento oheň vzbudil porozumenie a strávil hriech. Oheň má moc osvecovať a moc spaľovať.

Nech ten znak jeho prítomnosti, podoba ohňa, ustavične horí v jeho diele a dare.

Zapamätajte si

Duch Pravdy spôsobuje, že tento dom jeho slávy žiari jasom jeho svetla a on chce, aby nič v jeho chráme nebolo temné alebo vlažné.

Námety na konanie

Celé dejiny osvecuje oheň Ducha. Tento oheň horí v každej chvíli vášho života. Uvedomujte si Pánovu prítomnosť. Pozerajte sa na všetko v Božom svetle. Nech jeho oheň strávi vaše hriechy. Zohrievajte svet žiarou jeho lásky.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Škrupule

- 258 Zbav sa tých škrupúl, ktoré ťa oberajú o pokoj. To, čo zbavuje dušu pokoja, nemôže byť od Boha. Keď ťa Boh navštívi, pocítiš pravdu týchto pozdravov: pokoj vám... pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam..., pokoj Pánov nech je s vami... a toto všetko uprostred súženia.
- 259 Ešte stále máš škrupule! Porozprávaj sa o nich jasne a jednoducho so svojim duchovným radcom. Poslúchaj... a nepodceňuj najľáskavejšie Srdce nášho Pána.
- 260 Smútok a sklúčenosť. Nečudujem sa: je to oblak prachu spôsobený tvojím pádom. Ale dost! Či azda vietor milosti neodvial tento oblak do ďaleka? A navyše, tvoj smútok, keď ho nezaženieš, môže byť plášťom tvojej pýchy. Naozaj si si myslel, že si dokonalý a bez hriechu?
- 261 Zakazujem ti ďalej na to myslieť. Namiesto toho blahoreč Bohu, ktorý vrátil život tvojej duši.
- 262 Nemysli viac na svoj pád. Také myšlienky, okrem toho, že sú ako balvan, ktorý ťa prikrýva a drví, sa môžu ľahko stať príležitosťou k ďalšiemu pokušeniu. Kristus ti odpustil: zabudni na starého človeka.
- 263 Nestrácaj odvalu. Videl som ťa bojovať... tvoja dnešná porážka je prípravou na konečné víťazstvo.
- 264 Dobré si sa správal... aj keď si klesol tak hlboko. Správal si sa dobre, pretože si sa pokoril, pretože si sa napravil, pretože si sa naplnil nádejou a táto nádej ťa znova priviedla k Láске. Netvár sa tak začudovane: skutočne si sa správal dobre! Vstal si zo zeme: „surge“, zaznel znovu mohutný hlas, „et ambula“. A teraz do práce!

Josemaria Escrivá „Cesta“

OBCHOD S PRAVDOU

Muž prechádzal úzkymi uličkami jedného mesta. A keďže mal čas, sem-tam sa zastavil pri výkladoch.

Keď zabočil za jeden roh, ocitol sa pred nenápadným obchodom s bielou markízou. Zvedavo sa priblížil k výkladu a pritisol tvár na sklo, aby sa pozrel dnu. Uvidel len tabuľu s nápisom: Obchod s pravdou.

Ostal prekvapene stáť. Domnieval sa, že ide o vymyslený názov, a nevedel si predstaviť, čo tam predávajú. Vstúpil teda do obchodu.

Priblížil sa k predavačke za pultom a spýtal sa:

„Prepáčte, toto je obchod s pravdou?“

„Áno, pane. Aký druh pravdy zháňate? Čiastočnú pravdu, relatívnu pravdu, štatistickú pravdu, úplnú pravdu...“

Skutočne tu predávajú pravdu... Nikdy mu nenapadlo, že by to bolo možné. Prísť na určité miesto a odniesť si pravdu. To je nádherna.

„Úplnú pravdu,“ odpovedal muž bez váhania.

„Lži a podvody ma tak unavujú!“ pomyslel si. „Už nechcem nijaké zovšeobecňovanie ani ospravedlňovanie, podvody či klamstvá.“

„Úplnú pravdu!“ potvrdil.

„Dobre, pane, počte za mnou.“

Žena priviedla zákazníka do iného oddelenia, ukázala na predavača nevlúdneho výzoru a povedala:

„Pán vás obslúži.“

Predavač sa otočil k mužovi.

„Chcem si kúpiť úplnú pravdu,“ povedal zákazník.

„Ajajaj! Prepáčte, pane, ale poznáte cenu?“

„Nie. Aká je?“ spýtal sa zbežne.

Veľmi dobre vedel, že za pravdu je ochotný zaplatiť akúkoľvek sumu.

„Už nikdy nenájdete pokoj,“ odpovedal predavač. Mužovi prebehol po chrbte mráz. Nikdy by mu nenapadlo, že by cena bola taká vysoká.

„Ďa... ďakujem..., prepáčte,“ koktal. Otočil sa a smutne odišiel, pretože si uvedomil, že na úplnú pravdu nie je pripravený. Ešte stále potrebuje lži, v ktorých by našiel úľavu, mýty a ilúzie, do ktorých by mohol utiecť, ospravedlnenie, aby sa nemusel konfrontovať sám so sebou...

„Azda niekedy nabudúce...,“ pomyslel si.

- Úplná pravda o mne samom ma v istom zmysle desí...

- Keby som vo vzťahu k sebe a k druhým používal menej lži, dosiahol by som v nejakej životnej oblasti uzdravenie...

- Môže byť niekedy lož „zbožná“, lepšie povedané, musí ísť vždy o „zbožnú pravdu“?

José Carlos Bermejo „Príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Dielo hriechu

Ježiš stojí pred súdom, pred ktorý ho dovliekli príslušníci vlastného národa. Smejú sa mu a bijú ho po tvári. A predsa Ježiš je a bude natrvalo živou odpoveďou na všetky otázky sveta. Hrubosť môže nad ním triumfovať len dočasne.

Ježiša odsudzujú v mene poriadku, v mene národného čítania, zo štátnych dôvodov, v mene svojej pravdy, v mene zákona, v mene Jahveho, v mene teológie a filozofie, v mene záujmov človeka. Odsudzujú ho vlastne v mene

všetkých vecí na tomto svete. „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“ (Jn 18, 30) Zlodeja a vraha odsúdia pre konkrétny a jasný zločin. Ušľachtilého môžu odsúdiť len tak, že navalia naňho desiatky zločinov, lži a poloprávd, že ho celkom zničia a zbavia cti.

Mentalita veľrady nevyvmrela medzi nami dodnes. Svet súdi a odsudzuje z najrozličnejších dôvodov - i náboženských. Mnohí si myslia, že presne poznajú Božie zámery. Aj oni by znova odsúdili Ježiša v mene Božej cti, ktorú si predstavujú po svojom - no vždy ako svoj osobný záujem. Mnohí nechcú ani dnes pripustiť, že Boh môže mať aj pre nás nepochopiteľné prekvapenia, ako mal s Mesiášom. Považujú za Božie iba to, čomu sami rozumejú. Chcú brániť svet, národ i Cirkev príliš ľudskými prostriedkami, ako Kajfáš a veľrada. Diplomtizujú. Prekrúcajú pravdu, až je na nepoznanie. Potom už vyslovene luhajú, pohoršujú, dopúšťajú sa zločinu na spravodlivom. Pritom si blahoželajú, že sú realistickí a praktickí.

Veľrada bránila národ proti Božej láske. Bránila svoje vlastné záujmy proti nevypočítateľnej Božej dobrotivosti, ktorá sa skrývala v ubitom človekovi Ježišovi, ktorý mlčal a ktorého mohli biť po tvári.

Ľudia súdili Boha. Robili svoje remeslo - bez ohľadu na Boha. Kritizovali Boha v mene svojich úbohých znalostí. Kritizovali jeho lásku a merali ju svojimi nádobkami. A Boh v Ježišovi stál pred nimi mlčanlivo ako obžalovaný. Veľrada určovala, čo má a čo smie robiť.

Z celého procesu s Pánom by som však nepochopil nič, keby som nechápal, že je to aj moje dielo. Hriech súdil Pána. Môj hriech má na tom tiež svoj podiel.

Bili ho

Potom mu pluli do tváre a bili ho pästami, iní ho zauškovali a hovorili: „Prorokuj nám, Mesiáš, hádaj, kto ťa udrel!“ (Mt 26, 67-68)

Na Kaifášovom dvore vládlo besnenie. Nič nie je nákazlivejšie ako surové „hrdinstvo“ zbabelcov. Vedia to všetci, čo sa ocitli v rukách zberby. Ježiša dali stráži a služobníctvu. Ľudí tohto druhu netreba povzbudzovať, aby zneužili svoju chvíľkovú moc a trápili tých, čo sú im vydaní napospas. Vážnice bývajú často svedkami takýchto výjavov.

Kto mohol zakročiť, aby luza rešpektovala Ježiša? Nenávisť sa tu prejavila najdivším spôsobom. U farizejov, zákonníkov a veľkňazov bola ešte zahalená do zdanlivej zákonnosti. Ale na dvore, za revu surových strážnikov a sluhov, strhla zo seba masku. To najhoršie, čo môže byť v ľudskom srdci, sa naplno vydralo von.

Kto boli títo ľudia? Zapadli v dejinách? Alebo dosiaľ prežívajú v novodobých tyranoch? Kto sa zastal Ježiša? Otázok je mnoho. Aj odpovedí je viac. Evanjelium je kniha prorocká. Chce nás privádzať k opravdivému životu. Nesmúťme! To by bolo málo. Konajme! K tomu nás zaväzuje Ježiš. Aby nik viac nebol nespravodlivo bitý. Aby nik nebol osočovaný. Aby nik nebol viac hračkou v rukách iných!

Je okolo nás niekto postihnutý? Trpí? Je bezbranný, osamotený a týraný? Pridám mu údery aj ja? Budem sa len prizerať, alebo sa ho ujmem? Podám mu pohár vody ako Kristovi? Budem Veronikou alebo Šimonom Cyrenejským? Zapriem ako Peter? Zradím ako Judáš?

Každý z nás sa zúčastňuje na procese s Ježišom. Nik nám nemôže nanútiť, kým budeme. My sami si vyberieme svoju úlohu. Môžem byť drábnom, čo bude na Ježiša pľuť, čo ho zradí bozkom. Ale môžem byť aj Jánom, ktorý zostane verný až po kríž.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuku

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku